

Apare la fiecare început de lună.

Cuprinde tot sau aproape tot despre colectivitatea Vulcana-Băi.

Urmărește să culeagă și să împrăștiie cam tot ce interesează.

Mulțumește cititorilor săi, asigurându-le apolitismul declarat.

Nr. 21 din 1 octombrie 2012

MENSUAL AL VULCĂNENILOR ȘI....AL CELOR CU „OCHII” PE EI!

*„Toamna este un andante melancolic și grațios care
pregătește admirabilul adagio al iernii”.*
(George SAND)

GÂNDURI DE TOAMNĂ...

Ca de fiecare dată toamna ne pune pe treabă, ne mobilizează, însă în același timp ne face și mai cumiți și mai visători... S-a terminat sezonul de călătorii estivale, școala ne-a primit cu căldură creându-ne un program bine organizat, cămărilor așteaptă să fie încărcate cu provizii pentru iarnă, în fine, preocupările sunt altele acum. Toamna, cea mai misterioasă dintre anotimpuri, ne aduce deci în dar și agitația căreia, să recunoaștem, nu-i uităm niciodată chipul, dar nici nu-i ducem dorul foarte de tare...

Să fim sinceri însă și să admitem că suntem încă niște răsfățați dacă privim cum soarele a uitat că vara a trecut și nu dă dreptul toamnei să-și intre cu adevărat în drepturi. Aproape mereu, marea majoritate, asociem acest anotimp cu melancolia..., melancolie ce ne copleșește în zilele acelea triste și ploioase... Anul acesta însă, cel puțin până acum, vara a dat buzna în teritoriul toamnei! Și pentru asta eu vă îndemn să nu pierdeți **prețiosul soare de toamnă** stând în casă! Eu în fiecare zi mă pierd în pădure și nu conțesc să mă extaziez... Stau culcată de fiecare dată sub un alt copac și mă răsfăț sub mângâierile blânde ale razelor ce, de la o zi la alta trec mult mai lesne printre frunzele de acum rărite. Visez cu ochii închiși ținând însă ochii sufletului deschiși pentru a înțelege poemul toamnei. Mai cade câte-o frunză și mă trezește din visare. E o frumusețe ireală... Întreaga-mi ființă trăiește simfonia acestei toamne în care se mai distinge surd bâzâitul albinelor întârziate, croncănitul vreunei ciori sau virtuozitatea unei mierle ce penetrează pădurea cu solo-ul ei.

Bunicul meu, când venea vorba de bătrânețe, spunea „e mai frumos soarele care răsare decât cel care apune”. E perfect adevărat... Acum natura e în pragul bătrâneții anul acesta, dar, constat cu stupeoare că și această perioadă are frumusețea și măreția ei! Mă bucur și sufăr împreună cu pădurea îngălbenită aflată parcă în agonie și îngenunchată de trecerea timpului, dar purtându-și cu demnitate povara morții ca pe o comoară...

✍ Pompilia BĂJENARU
BIBLIOTECAR,
BIBLIOTECA COMUNALĂ „Grigore ALEXANDRESCU”

CLASIFICAREA FUNCȚIILOR PUBLICE CATEGORIA ÎNALȚILOR FUNCȚIONARI PUBLICI

Înalții funcționari publici realizează managementul de nivel superior în administrația publică centrală și în autoritățile administrative autonome.

Pentru a ocupa o funcție publică corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici persoana trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- a) are cetățenia română și domiciliul în România;
- b) cunoaște limba română, scris și vorbit;
- c) are vârsta de minimum 18 ani împliniți;
- d) are capacitate deplină de exercițiu;
- e) are o stare de sănătate corespunzătoare funcției publice pentru care candidează, atestată pe bază de examen medical de specialitate;
- f) îndeplinește condițiile de studii prevăzute de lege pentru funcția publică;
- g) îndeplinește condițiile specifice pentru ocuparea funcției publice;
- h) nu a fost condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni contra umanității, contra statului sau contra autorității, de serviciu sau în legătură cu serviciul, care împiedică înfăptuirea justiției, de fals ori a unor fapte de corupție sau a unei infracțiuni săvârșite cu intenție, care ar face-o incompatibilă cu exercitarea funcției publice, cu excepția situației în care a intervenit reabilitarea;
- i) nu a fost destituită dintr-o funcție publică sau nu i-a încetat contractul individual de muncă pentru motive disciplinare în ultimii 7 ani;
- j) nu a desfășurat activitate de poliție politică, astfel cum este definită prin lege.
- k) studii universitare de licență absolvite cu diplomă, respectiv studii superioare de lungă durată, absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă;
- l) cel puțin 5 ani vechime în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției publice;
- m) a absolvit programele de formare specializată pentru ocuparea unei funcții publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici ori a exercitat un mandat complet de parlamentar;
- n) a promovat concursul național pentru intrarea în categoria înalților funcționari publici.

Programele de formare specializată pentru ocuparea unei funcții publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici se organizează în condițiile legii.

Intrarea în categoria înalților funcționari publici se face prin concurs național. Recrutarea se face de către o comisie permanentă, independentă, formată din 7 membri, numiți prin decizie a primului-ministru. Membrii comisiei au mandate fixe de 10 ani și jumătate și sunt numiți prin rotație.

Persoanele care au promovat concursul național pot fi numite în funcțiile publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici.

Structura, criteriile de desemnare a membrilor, atribuțiile și modul de organizare și funcționare ale comisiei permanente se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

Numirea, modificarea, suspendarea, încetarea raporturilor de serviciu, precum și sancționarea disciplinară a înalților funcționari publici se fac, în condițiile legii, de către:

- a) Guvern;
- b) primul-ministru.

Numirea într-o funcție publică prevăzută la art. 12 lit. a), b) și d) se face dintre persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 16 alin. (2) și (3).

La eliberarea din funcția publică, înalții funcționari publici au dreptul la compensații materiale, stabilite potrivit legii privind sistemul unitar de salarizare a funcționarilor publici.

Evaluarea performanțelor profesionale individuale ale înalților funcționari publici se face anual, în condițiile legii.

Evaluarea generală a înalților funcționari publici se face o dată la 2 ani, în scopul confirmării cunoștințelor profesionale, aptitudinilor și abilităților necesare exercitării funcției publice.

Înalții funcționari publici au obligația de a urma anual cursuri de perfecționare profesională, în condițiile legii.

Evaluarea anuală și evaluarea generală prevăzută se fac de către o comisie de evaluare, ai cărei membri sunt numiți prin decizie a primului-ministru, la propunerea ministrului internelor și reformei administrative.

(în numărul viitor: *Drepturile funcționarilor publici*)

Primarul Comunei Vulcana-Băi prin Dispoziția nr. 464 din 6 SEPTEMBRIE 2012 a convocat în ședință ordinară Consiliul Local al comunei Vulcana-Băi, joi, 13 septembrie 2012 și a propus următoarea ordine de zi:

1. *Stabilirea de măsuri pentru realizarea și amplasarea de plăci comemorative unde au funcționat școlile tip „Spiru HARET”;*

2. *Desemnarea reprezentanților Consiliului Local în Consiliul de administrație al Școlii „Ion MAREȘ” Vulcana-Băi;*

3. *Prezentarea proiectului Comenius Regio aferent Programului de „Învățare pe tot parcursul vieții”. Prezentare oferită de doamna Maria-Manuela GHEORGHE – directorul unităților de învățământ din comuna Vulcana-Băi;*

4. *Aprobarea de a deschide cont la bancă pentru Contractul COM-12-PR-DB-LV, finanțat prin proiectul Comenius Regio aferent Programului de „Învățare pe tot parcursul vieții”;*

5. *Împuternicirea reprezentantului de a dispune de contul deschis la bancă pentru Contractul COM-12-PR-DB-LV, finanțat prin proiectul Comenius Regio aferent Programului de „Învățare pe tot parcursul vieții”;*

6. *Modificarea datelor de identificare a unui bun din domeniul public al comunei Vulcana-Băi;*

7. *Reconstituirea hotarului între imobilul proprietatea comunei Vulcana-Băi, str. Oituz, nr. 108, și cel al soților Delioara-Gabriela BĂLAȘA și Mircea BĂLAȘA, amplasat la adresa: str. Oituz nr. 108A, precum și măsurile conexe grănițuirii;*

8. *Probleme curente ale administrației publice locale.*

✍ **Maria MOREANU,**
DIRECTOR EXECUTIV,
DIRECȚIA PENTRU MONITORIZAREA
PROCEDURILOR ADMINISTRATIVE

AM CÂȘTIGAT UN PROIECT COMENIUS REGIO!

În urma unei vizite pregătitoare în Estonia din cadrul **Programului de Învățare pe tot parcursul vieții**, Consiliul Local al comunei Vulcana-Băi a câștigat un proiect Comenius Regio, partener fiindu-i Letonia. Alături de Consiliul Local, în acest proiect se mai află doi parteneri, Școala gimnazială “Ion Mureș” Vulcana-Băi și Asociația Comunelor din România.

Titlul proiectului:

„Cross border cooperation between regions in Latvia and Romania to improve educational offer”

„Cooperare fără bariere între regiuni din Letonia și România pentru îmbunătățirea ofertei educaționale”

Regiuni partenere din cadrul proiectului :

- Vulcana-Băi, România;
- Jekabpils, Letonia.

Perioada de implementare a proiectului este **01.08.2012 – 31.07.2014.**

Obiectivul general al proiectului:

Cooperarea dintre regiunile Vulcana-Băi – România și Jekabpils – Letonia pentru consolidarea dimensiunii europene în educație.

Obiectivele specifice ale proiectului:

- *Promovarea dialogului, ca parte a procesului de învățământ și a resurselor disponibile;*
  - *Inițierea unor schimburi de profesori în școlile din regiunile partenere;*

- *Promovarea cooperării la nivel european, a schimbului de bune practici în domeniul educațional;*

- *Îmbunătățirea competențelor lingvistice a grupului țintă și a capacității de a lucra în echipă.*

ACTIVITĂȚILE PROIECTULUI:

- Stabilirea echipei de proiect;
- Lansarea proiectului;
- Campanie de promovare a importanței relației școală - familie;
  - Blog-ul proiectului;
  - Metode și tehnici moderne de comunicare;
- „Dialog”- revistă (limba letonă, limba română, limba engleză);
- Lumea în armonie - promovarea comunicării în cadrul comunității locale;
  - Schimburi de experiență între Letonia și România;
  - Evaluarea rezultatelor și diseminarea proiectului;

✍ Prof. Maria-Manuela GHEORGHE

Prof. Sorina PÂRVU

ȘCOALA VLAD ȚEPEȘ VULCANĂ DE SUS

SFÂNȚA CUVIOASĂ PARASCHEVA – 14 OCTOMBRIE

Sfânta Cuvioasă Paraschiva cea Nouă sau Parascheva de la Iași este o sfântă cuvioasă cinstită în întreaga Biserică Ortodoxă și îndeosebi în România, Serbia, Grecia și Bulgaria. În România este considerată ocrotitoarea Moldovei, și este cea mai populară dintre toți sfinții ale căror moaște se află pe teritoriul României. Sute de biserici de parohie din România sunt închinată ei pentru a le ocroti. În popor, mai este cunoscută și ca *Sfânta Vineri*. Prăznuirea ei se face la 14 octombrie, când zeci de mii de oameni vin în fiecare an la Iași, ca să se închine la sfintele sale moaște.

Viața pământească:

Sfânta Cuvioasă Parascheva s-a născut în Tracia, într-un sat numit Epivata, din părinți creștini, de neam bun și bogați, având multe averi. Ei au botezat-o și au crescut-o pe Parascheva în credința creștină. Evlavioasă fiind, mergea mereu cu maica ei la biserica Preacuratei Născătoare de Dumnezeu. Într-o zi, după ce trecuse de vârsta de zece ani, mergând la biserică, a auzit acest cuvânt al Evangheliei: „Cel ce voiește să vină după Mine, să se lepede de sine și să ridice Crucea sa și să urmeze Mie” (Luca 9, 23). Auzind acestea, s-a aprins inima ei, dorind să împlinească pe dată cuvântul Evangheliei și, ieșind din biserică și întâlnind un sărac, s-a ascuns de maica sa și, dezbrăcându-se de hainele bogate pe care le purta, le-a dat lui, iar ea a îmbrăcat hainele săracului.

Iar când a venit acasă și au văzut-o părinții într-un astfel de chip, s-au îngrozit și au bătut-o, ca să nu mai facă așa ceva. Ea însă a făcut acestea de mai multe ori, neluând în seamă ocările, amenințările și bătaia pe care o lua de la părinți. Sufletul ei ardea însă de dorința de a sluji lui Dumnezeu, după cuvântul auzit. Drept care, într-o bună zi a fugit de acasă fără știrea părinților, plecând la Constantinopol, unde s-a închinat în bisericile lui Dumnezeu, la moaștele Sfinților de acolo. Întărindu-se cu rugăciunile lor, a plecat din cetate, a trecut în Calcedon și în cele din urmă s-a așezat în Heracleea Pontului, mergând pe jos până acolo.

Fericita fecioară, ajungând la Heracleea Pontului, a ajuns la o biserică a Născătoarei de Dumnezeu, unde a petrecut cu răbdare cinci ani nevoindu-se în acest sfânt locaș. După trecerea celor cinci ani în aceste nevoițe, i-a trimis Dumnezeu pe cei ce aveau să o ducă la Ierusalim. Astfel pregătită a ajuns la Ierusalim, închinându-se la toate Locurile Sfinte.

Apoi pururea pomenita a venit iarăși la Constantinopol și s-a așezat într-un sat numit Calicratia, în biserica Sfinților Apostoli. Doi ani a petrecut acolo, după care a adormit întru Domnul.

Minuni după moarte

După moartea sa Cuvioasa Paraschiva s-a arătat în vis unui călugăr poruncindu-i să îi mute trupul în alt loc. Atunci au alergat cu toată cetatea să împlinească porunca Sfintei. Și săpând, când s-au apropiat de sicriul ei, i-au aflat trupul cu totul nestruciat și plin de bună mireasmă. Atunci i-au luat trupul și cu evlavie l-au adus în biserica Sfinților Apostoli.

După spusele lui Eftimie și Rafail, precum și ale lui Meletie al Atenei și Dositei, patriarhul Ierusalimului, Sfintele sale Moaște au fost mutate de acolo în cetatea Târnovo, vechea capitală țărilor bulgari; iar de acolo s-au strămutat la Belgrad, apoi la Constantinopol. Iar de la Constantinopol, Sfintele Moaște ale Cuvioasei Parascheva au fost strămutate la Iași pe vremea domnitorului Vasile Lupu al Moldovei. Acesta, plătind datoriile pe care Patriarhia de Constantinopol le avea către turci, a primit de la Patriarhul Ecumenic Partenie (și cu îngăduința sultanului Murad al IV-lea), drept mulțumire, Moaștele Cuvioasei, pe care le-a adus cu mare cheltuială la Iași. Întreaga poveste a strămutării moaștelor Cuvioasei la Iași este zugrăvită pe peretele de sud al bisericii Sfinților Trei Ierarhi din Iași.

Această strămutare a fost a treia.

În ziua de 13 iunie 1641, cinstitele moaște au fost așezate în minunata biserică a mănăstirii „Sfinții Trei Ierarhi”, ctitoria domnitorului. Cinstitele moaște au rămas aici până în anul 1884, când au început lucrările de restaurare a sfântului lăcaș, fiind mutate în paraclisul mănăstirii. Dar în seara zilei de 26 decembrie 1888, după slujba Vecerniei, din neatenție a rămas aprinsă o lumânare din sfeșnicul de lângă racla din lemn în care erau așezate cinstitele moaște; peste noapte, lumânarea a ars, iar focul s-a extins la catafalcul pe care era așezata racla, arzând mocnit toată noaptea, fiind prefăcut totul într-un morman de jar. A doua zi dimineața, autoritățile de stat și bisericești, preoții și credincioșii au constatat că cinstitele moaște au rămas neatinse, încă o minune săvârșită prin puterea lui Dumnezeu.

Ridicate din mormanul de jar, moaștele Cuvioasei au fost adăpostite provizoriu în altarul paraclisului de la mănăstirea Sfinților Trei Ierarhi la scurt timp după aceea au fost strămutate în noua catedrală mitropolitană din Iași (care fusese sfințită la 23 aprilie 1887). Aici se găsesc și astăzi, fiind cinstite de obștea dreptcredincioșilor moldoveni, care îi cer să mijlocească pentru ei înaintea tronului ceresc, fiind socotită ocrotitoarea Moldovei.

În ședința din 28 februarie 1950, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărât canonizarea unor sfinți români, precum și generalizarea cultului unor sfinți ale caror moaște se găsesc în țara noastră. Hotărârea respectivă a fost pusă în aplicare în cadrul unor mari sărbători bisericești în cursul lunii octombrie 1955. În cazul Cuvioasei Parascheva, proclamarea solemnă a generalizării cultului ei s-a făcut în catedrala mitropolitană din Iași, la 14 octombrie 1955, în prezența a numeroși ierarhi români și a unor reprezentanți ai Bisericilor Ortodoxe Rusă și Bulgară.

De altfel, Cuvioasa Parascheva a fost cinstită în Biserica noastră veacuri de-a rândul. Încă de la sfârșitul veacului al XIV-lea exista o biserică închinată Prea Cuvioasei Parascheva în Rășinari, lângă Sibiu, iar în anul 1408 este atestată existența unei biserici cu hramul „Sfânta Vineri” în Târgul Romanului. Multe alte biserici din Moldova sau din alte părți ale țării sunt închinare Sfintei. Chipul ei sau scene din viața ei sunt zugrăvite în multe biserici românești. Dreptcredincioșii creștini de pretutindeni o venerază atât prin participarea la slujbele din 14 octombrie din fiecare an, cât și - mai ales cei din Iași și împrejurimi - prin închinarea de fiecare zi în fața cinstitelor ei moaște, toți cerându-i ocrotire și ajutor.

✍ *Pr. Paroh Constantin MILEA*
Parohia Vulcana de Sus

„Trăiește-ți viața ca și cum fiecare faptă a ta ar deveni lege universală.”
(Immanuel KANT)

FORȚA OMULUI – POVESTE CU TÂLC

Într-un oraș mare, aglomerat, torid și enervant, în care viața își cere, mult prea agasant, prețul de nervi și de oboseală de la oameni, trăia o tânără. Plecase de acasă la studii și rămăsese în acest oraș, acaparată de el, îndrăgostită de el. Dar, la un moment dat, orașul a cerut și de la ea prețul, ca și de la toți ceilalți locuitori ai lui. Nota de plată era cam mare și tânăra simțea că nu mai e în stare să facă față orașului.

Viața începu să i se pară din ce în ce mai grea, mai insuportabilă, mai fără sens. Nu mai știa cum să iasă din marasmul fiecărei zile. Simțea ca dacă este prea moale, va fi călcată în picioare și nimănui nu îi va păsa de ea. Dacă se va pietrifica, va deveni prea dură, va pierde orice sentiment uman și se va transforma în ceva ce îi plăcea total. Neștiind cum să trateze viața și ce atitudine să mai adopte în fața ei, epuizată, își luă un concediu și plecă acasă la părinți. ***Aici regăsi aceeași bucurie a vieții pe care ea nu o mai avea din studenție, aceeași siguranță de sine a oamenilor.***

Uimită de performanțele acestor „provinciali”, își descărcă sufletul în fața părinților și recunosc faptul ca ea nu mai face față vieții. Ceru un sfat.

Gândindu-se puțin, tatăl tinerei o invită la el la restaurant, unde era bucătar, a doua zi. Tânăra nu ripostă, gândindu-se că nu ar strica să ia masa în oraș cu tatăl ei.

Ajunsă la restaurant, pe la orele prânzului, fu invitată în bucătăria imensă a restaurantului. Tatăl tinerei trebuia de zor printre zecile de oale, tigăi, vase, în care se pregătea masa de prânz. Fără multe explicații, puse în față tinerei un ou, un morcov și câteva boabe de cafea. Îi ceru să le pună pe fiecare la fiert în câte un vas cu apă. Mirată și puțin intrigată de această cerere a tatălui, tânăra se execută imediat. Simțea că undeva, în spatele acestui mic exercițiu de bucătărie, trebuie să fie o lecție. După ce își îndeplini sarcina, scoase ingredientele fierte pe câte o farfurie.

„- Uite de ce te-am chemat aici, spuse tatăl zâmbind puțin rușinat. Știu că nu te așteptai să te pun la muncă. Vreau să îți răspund la întrebările pe care ți le-ai pus în ultimele luni. Știu ce te frământă.

Răspunsurile nu sunt atât de grele și savante cum ai crede. Viața se explică pe sine în situații minore, de zi cu zi. Venim în contact cu ea și suntem influențați de ea, așa cum apa a influențat și schimbat fiecare ingredient. Oamenii sunt de trei feluri:

- cei care se aseamănă cu oul: par foarte delicați și fragili, dar de îndată ce dau de greutatea vieții, devin duri și tari.

- cei care se aseamănă cu morcovul: par foarte tari, rezistenți, dar în contact cu viața, se înmoaie și își pierd din rezistența principiilor.

- și cei care se aseamănă boabelor de cafea: lăsați în afară vieții (apei) nu sunt nici tari, nici moi. Dar de fiecare dată când intră în contact cu viața, nu se lasă influențați de ea, ci ei sunt cei care schimbă și influențează împrejurările prin care trec. Nu se lasă nici înmuiati, nici durizați de viață, ci ajung să își schimbe viața, nu lasă ca viața să îi schimbe pe ei.”

Ortansa MIHAI
INSPECTOR ÎN CADRUL SERVICIULUI
PUBLIC DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ

NICCOLO PAGANINI – 230 DE ANI DE LA NAȘTEREA VIOLONISTULUI ȘI COMPOZITORULUI ITALIAN (1782)

Niccolò Paganini, născut la Genova pe 27 octombrie 1782 și decedat la Nisa pe 27 mai 1840 a fost un violonist, violist, chitarist și compozitor italian. Este unul din cei mai faimoși virtuozii ai viorii și este considerat unul dintre cei mai mari violoniști din toate timpurile, având o intonație și o tehnică inovativă perfecte.

Înainte de a deveni un virtuoz, aflat permanent în turnee, Paganini a fost angajat ca violonist la proaspăt înființata „Orchestra Națională” din Lucca. Din cauza dificultăților materiale prin care trecea orașul, orchestra a fost desființată la scurt timp. În 1805, Napoleon i-a atribuit principatul Lucca surorii sale, Elisa Bacchiocchi, care, în 1806 l-a invitat pe Paganini să se angajeze în orchestra de cameră a Curții, ca al doilea violonist. După ce și această orchestră a fost desființată, Paganini a devenit

membru al cvartetului de coarde al familiei ducale și a început să-i dea lecții de muzică tânărului prinț și să dirijeze spectacole de operă. În 1809, invocând motive personale, Paganini a părăsit activitățile din Lucca, și a început o viață de turnee.

Abilitatea tehnică ieșită din comun i-a adus lui Paganini o reputație nu tocmai meritată. O inovație adusa viorii a provocat controverse. Paganini prelungise arcușul și înlocuise coardele de vioară cu cele de violoncel. Talentul aparent inuman al lui Niccolò Paganini era văzut de mulți dintre rivalii lui ca o dovadă a unui pact asemănător făcut de Faust cu diavolul. Alții credeau ca abilitățile sale ar fi rezultatul unei perioade de exersări intensive în timpul în care a fost închis pentru crimă.

Aceste povești i-au întărit reputația lui Paganini și deși refuza să le clarifice, nici nu încerca să demoleze impresia diabolică create în jurul lui: publicitatea era mult prea bună pentru a renunța la ea. Indiferent unde concerta, Paganini provoca senzație. Publicul era atât de impresionat de abilitățile sale încât îl atingeau pentru a se convinge că era cu adevărat din carne și oase.

Înfățișarea sa (înalt, brunet și foarte slab) conferea un plus de mister imaginii sale de violonist extreme de talentat, individualist, și un mare seducător. În ciuda faptului ca “*urât și neglijenț*”, așa cum este descris de către un critic de timp, personalitatea sa puternică a atras multe doamne, printre ele putând fi numite Pauline și Elisa, surorile Împăratului Napoleon Bonaparte, și dansatoare ca Antonia Bianchi, care a fost mama lui Ahile, fiul său.

Contemporanii săi îl descriu ca pe un om cu aspect cadaveric, cu ochii negri, piele albă ca de ceară, păr lung, negru, nas proeminent și de înălțime medie. Culoarea pielii ar fi luat câțiva ani mai târziu o nuanță de gri argintiu, ca urmare a tratamentului pentru sifilis. Un astfel de tratament, de asemenea, a fost responsabil pentru pierderea dinților și disconfort gastric care au însoțit compozitorul în lungul ultimilor săi ani. Mai presus de toate, Paganini era un mare artist al spectacolului și a contribuit imens la virtuozitatea muzicală, în ansamblu și la evoluția interpretării la vioara în particular. Declinul lui a început la vârsta de 40 de ani, atunci când a fost diagnosticat cu sifilis.

Tratamentele empirice ale vremii, tratamente ce includeau mercur și opiu, i-au distrus practic sănătatea. Îmbrăcat veșnic în negru, palid, aproape fără niciun dinte în gură, Paganini era doar o umbră a tânărului frumos și talentat care uimise Europa. Oamenii erau convinși că Paganini plătea de acum prețul celui care îi dăduse talentul nefiresc. Cu siguranță Paganini ne este singurul prins în zvonurile că și-a vândut sufletul diavolului. Deopotrivă cu el sunt cântăreți, scriitori, oameni de afaceri. Una dintre cele mai importante piese compuse de el se numește “Le Streghe” (Dansul vrăjitoarelor).

După ce a interpretat această piesă muzicală, oamenii care l-au ascultat cântând au pretins că l-au văzut pe diavol ajutându-l pe Paganini să interpreteze. Un martor a spus că din Paganini se distingea doar câteva de coarne și coada între picioare. Așa a ajuns să fie poreclit „Scripcarul Diavolului”. Acesta a fost și motivul pentru care Biserica Catolică a refuzat să îl înmormânteze într-un cimitir din Genova. Rămășițele sale umane au fost îngropate în 1876 într-un cimitir din Parma.

✍ **prof. Petra MICULESCU**

„Bunătatea este limbajul pe care surdul îl poate auzi și orbul în poate vedea.”
(*Mark TWAIN*)

DINTRE CELE MAI FRUMOASE POEZII

ABIA ACUM

Adrian PĂUNESCU

Rănit la piept de crivățul câinesc,
Ce-mi bandajează rănilile cu luna,
Abia acum încep să te iubesc
Când simt că te-am pierdut pe totdeauna.

Și rănilile mereu mă vor durea,
Slăvind întâmpinarea ta târzie
Și-abia acum îți spun „iubita mea”,
Când nici nu-ți știu adresa spre a-ți scrie.

Deodată, apa lumii te-a-nghițit,
Deodată am rămas rănit de crivăț,
Gesticulând spre minus infinit
Și construind delictive împotriva-ți.

Atunci când totul se-ntâmpla firesc
Ne-mpotriveam ca soarele și luna,
Și-abia acum încep să te iubesc
Când simt că te-am pierdut pe totdeauna.

Deodată ce spun eu și ce spui tu
Sânt două înghețate limbi străine
Și la hotarul dintre da și nu
Un martor mut mi-ar tot vorbi de tine.

ȘTIAȚI CĂ...

- ✓ Dunărea este singurul fluviu din Europa care curge de la Vest la Est? Majoritatea apelor curgătoare au un curs Nord-Sud.
- ✓ Marea Neagră este cea mai mare structură acvatică anoxică din lume? Termenul de anoxie semnifică un „conținut scăzut de oxigen” sau chiar o „lipsă de oxigen” și peste 90% din apa din Marea Neagră este lipsită de oxigen.
- ✓ Apa acoperă aproximativ 71% din suprafața pământului? Cea mai mare parte a apei de pe glob se găsește în oceane (97.2%), urmate de ghețari/calote glaciare/etc (1.8%) în timp ce 0.9% se găsește în subteran iar 0.001% sub formă de vapori. Apa „dulce”, utilizată de majoritatea organismelor de pe Terra, reprezintă doar 0.02% din totalul apei de pe Terra și se găsește în râuri, lacuri etc.
- ✓ Peste 30% din resursele mondiale de apă sunt localizate în Asia? Pe locurile următoare se află America de Sud (cu 27%) și America de Nord (18%). Cele mai vitregite de lipsa apei sunt Orientul Mijlociu și Africa de Nord care dețin, împreună, doar 0.32 % din totalul apei de pe glob.
- ✓ Apa îmbuteliată reprezintă una din cele mai mari afaceri existente în domeniul alimentar? Piața apelor îmbuteliate însumează, în prezent, peste 20 miliarde de dolari și este împărțită între câteva mii de societăți în întreaga lume. Cele mai mari sunt Perrier (30% din piața), deținut de Nestle și Danone cu 15% din piața.
- ✓ Cel mai mare cutremur, ca magnitudine, înregistrat vreodată a avut loc în 1960 în Chile? Cutremurul a avut magnitudinea de 9.5 grade și este urmat în acest top de către cutremurul care a avut loc în 2004, în vestul coastei de nord a Sumatrei, cu 9.3 grade magnitudine. Ambele cutremure au fost urmate de câte un tsunami devastator.
- ✓ În Dubai se află cea mai mare insulă artificială din lume? Dubai-ul se poate mândri cu cea mai mare insulă artificială din lume care a costat 12 miliarde de dolari. Pentru construcția insulei au fost folosite 94 de milioane de metri cubi de nisip și 7 milioane de tone de rocă. În acest paradis plutitor au fost aduși chiar și 28 de delfini și a fost recreat un recif.
- ✓ Cea mai lungă pistă din lume este situată în Tibet și aparține aeroportului situat la cea mai înaltă altitudine din lume? Pista, care deservește aeroportul Qamdo Bangda din Tibet, are o dimensiune de 5,5 kilometri și este atât de lungă întrucât la acea altitudine (4,334 metri) avioanele au nevoie de mai mult spațiu pentru decolare și aterizare datorită aerului rarefiat.
- ✓ Japonia este una dintre țările în care reciclarea este reglementată prin lege și general acceptată de către locuitori, mai mult decât în celelalte țări?
- ✓ Corpul unei meduze este format în proporție de 98% din apă? Corpul uman, în schimb, conține un procent de 60-70% apă.

Culese de:

✍ prof. **Mihai MICULESCU**

ZILELE EUROPENE ALE PATRIMONIULUI

Priviri nostalgice spre trecut ...

Ce face un vulcănean, ... care nu este, de fapt, vulcănean, atunci când trebuie să discute despre patrimoniul Vulcanei-Băi? Simplu ar fi să ia monografia comunei și să citească, eventual să copieze. Simplu, dar nu elegant. Așa încât, înarmată cu un caiet și cu un stilou, mă îndrept către locuința domnului Emilian Dobrescu, vecinul meu, personalitate marcantă a acestei colectivități, fost ministru al Economiei ...

Domnul ministru mă primește cu căldură și este de acord să îmi împărtășească din amintirile dumnealui.

Îi citesc în ochi plăcerea cu care se gândește la trecut, și în egală măsură, nostalgia, și realizez că am făcut alegerea corectă. Ne așezăm la o masă, afară, înconjurați de morosurile toamnei timpurii și de zgomote de drujbă și topor. După câteva momente de gândire, timp în care, sunt convinsă, domnului Dobrescu i-a trecut prin fața ochilor întreaga viață, purcedem. Nu a fost nevoie de întrebări din partea mea, cred că acestea ar fi stricat farmecul povestirii.

„Haide să începem cu primăria, propune dumnealui, care are o arhitectură deosebită și o compartimentare specifică unei instituții cu public, accesul fiind ușor și bine organizat. Încleacă ușor capul și continuă ... cu excepția ceasului, care, deși ar fi un simbol util pentru săteni, nu funcționează de ceva timp... Trebuie menționată dotarea cu aparatură electronică adecvată necesităților funcționale ale primăriei, care rezolvă competent și operativ atât probleme personale, individuale, cât și cele necesare gospodăririi comunei. Și aici tonul i se schimbă și spâncenele groase, acum cărunte, i se ridică în semn de apreciere. Actuala clădire a înlocuit spațiile deținute anterior, care erau închiriate de la Banca de Credit Populară „Armaș Buna”. Aceasta avea o construcție în stil propriu comunei, având camere, cabine și prispă, spațiu care nu satisfăcea nevoile localnicilor și nici nu asigura buna funcționare a primăriei“.

Bănuiesc eu că și casa dumnealui are aceeași arhitectură specifică Vulcanei-Băi. Las de-o parte gândul și-i ascult vocea clară, dicția deosebită, exersate în cei aproape douăzeci și cinci de ani de experiență la catedră.

„Un alt monument de patrimoniu local al comunei ar fi Biserica, ce a fost construită prin efortul financiar și material al sătenilor, în mijlocul satului, în locul vechii bisericiuțe care a ars. Din nefericire, măreția actualii clădiri a fost redusă prin dărâmarea celor trei turla la cutremurul din 1940. Este construită în stil bizantin, având compartimentările clasice: altar, naos, pronaos. Este regretabil că nici până acum nu s-a construit un turn pentru adăpostirea clopotelor. Modul cum a fost rezolvată această problemă nu satisface rolul chemării enoriașilor la slujbele bisericii, sunetele clopotelor fiind obturate prin faptul că sunt la mică înălțime și înconjurate de clădiri. În jurul bisericii dăinuiau brazi falnici care, cu timpul, au fost îndepărtați, deși constituiau un element de scoatere în evidență a spațiului ocupat de biserică. În curtea bisericii au fost îngropați soldații români care au murit în luptele care au avut loc în comună împotriva nemților, în primul război mondial. Pentru cinstirea lor, există și în prezent o cruce monumentală pe care sunt înscrise numele acestor ostași. Tot în curtea bisericii au fost înmormântați familia preotului Nestor Dumitrăchescu și preotul Florin Săvulescu.

O altă clădire de patrimoniu ar fi școala, dar școala veche, despre cea nouă știi dumneata mai bine, îmi spune. Școala veche avea două clase (cea de la vale și cea de la deal), separate printr-un hol prelungit cu cancelaria. Situată pe un teșan, în mijlocul satului, avea un stejar falnic la intrare, pe sub care au trecut sute de copii. ... Îmi amintesc că sub acel stejar erau adunați în prima zi de școala copiii din noua promoție, iar învățătorul le testa orientarea, cerându-le să indice direcția în care locuiesc.“ Și la această amintire ochii îi strălucesc și-mi povestește cum a fost întrebat și dumnealui unde locuiește. A întins mâna ezitant în direcția corectă și fiind întrebat de ce a indicat acea direcție a spus că și fata popii a arătat într-acolo și îi era vecină.

„Un alt element al patrimoniului vulcănean ar fi izvorul Ovesa, dar informații concrete găsiți în monografie. Să continuăm cu Uzina electrică. Aceasta a fost construită în 1930, furnizând curent electric pentru locuitorii comunei și punând în mișcare pompele de extragere a apei minerale de iod.

Vulcana-Băi cred că a fost prima comună electrificată din țară. Matici se numea mecanicul sârb care a pus uzina la punct. Ne mai repara patefoanele și nouă, băieților“.

Discuția se încheie momentam. Cum spuneam, toamna deja și-a întins mrejele peste noi și un frig înțepător ne pătrunde în spate. Am plecat mulțumită, dar cu regretul că nu îi întrebăm mai des pe cei mai în vârstă despre copilăria lor, despre cum au trăit și propunându-mi să schimb ceva în această direcție. Întâlnirea era stabilită pentru seara următoare. Când am sosit, domnul Dobrescu era pregătit cu alte povești.

„Parcul comunei era un loc de relaxare și de petrecere pentru săteni și pentru persoanele care veneau la tratamentul de băi de iod. Era prevăzut cu alei acoperite cu pietriș, străjuite de brazi, având un pavilion deschis, din lemn, unde se organiza săptămânal hora satului, uneori serbări școlare, teatru, cor, sau baluri nocturne. Tot acolo era construit un foisor destinat fanfarei militare a Regimentului 22 Infanterie Târgoviște, ce prezenta muzică de fanfară în cursul zilei, dar și seara, participând la desfășurarea petrecerilor. Exista o cofetărie vestită, condusă de un grec, Clemete, ce oferea prăjituri, înghețată, sucuri.

Ca să discutăm despre patrimoniul cultural, ar trebui să începem cu acțiunile întreprinse la Căminul cultural, unde se organizau cor de copii, tineret, vârstnici, jocuri populare, teatru, concerte susținute de artiști locale. Artiștii locali cântau mai ales la vioara, țambalul, cobza, contrabasul și nelipsita tobă, uneori se cânta din frunză de păr (talent pe care îl avea Ion Dobrescu).

Ne organizam pentru colindele de Crăciun, făceam repetiții în grupuri, susținuți de unii învățători sau de preot, alteori singuri, ne autoeducam.

Se organizau serbări periodice prezentate fie în parc, fie la Căminul cultural. Șezătorile erau foarte la modă, ocazie cu care se depășuna porumbul, se torcea lâna, femeile și, în special, fetele, prezentau cântece, uneori reluate, sau compuse anume pentru momentul respectiv, majoritatea cu texte despre pădure, haiduri, strânsul fânului și roadelor, plecările în armată ale tinerilor, de iubire, de nuntă, și complet surprinsă, constat că interlocutorul meu își amintește câteva versuri: „Du-te, Gheorghe, fă-ți armata / Că nu mă mărită tata / Fă-ți armata cu plăcere / Că nu am nicio durere“ sau „Vino, bade, la porțiță / Să-ți mai dau o guriță“.

„În realizarea acestor activități culturale – cor, teatru, șezători, dansuri – un mare aport au adus Angela Teodorescu, Alecu Teodorescu, Puiu Savu și Gheorghită Oproiu, un om eminent, coleg la Colegiul Militar din Dealul Mare cu Regele Mihai, căruia îi făcea concurență. Balul satului, într-adevăr patrimoniu cultural, era o manifestare de apropiere a oamenilor din punct de vedere sufletesc și etic și de comunicare – socializare îi spuneți voi acum. Se desfășura duminica, în curtea cârciumii lui Bațagan. Erau două aspecte importante la aceste baluri: muzica, pe de o parte, asigurată de lăutari, formația numită Jack Bobleacă din Vulcana de Sus, iar pe de altă parte, scrinciobul și popicele. Hora se compunea din jocurile : sârbă, hora mare, învărtita, ca la breaza, având un cap și o coadă. Horele și sârbele erau începute de bărbați, iar pe parcursul dansului de prindeau și partenerele în partea dreaptă a prietenului. Băiatul care rămânea fără parteneră se retrăgea ușor-ușor din horă. Băiatul care conducea hora striga „Hora mare fete n-are / C-au plecat la concentrare!“ , iar băiatul din coadă striga „Unde-i mama să mă vadă / Cum eu joc aici în coadă“. Din horă se rupea periodic câte o pereche ce juca învărtita – siminocul - în mijlocul horei strigând „Siminoc, siminoc, domnișoară treci la loc“ și fata se retrăgea în horă, sau „Siminoc, siminoc, cavalerie treci la loc“ și băiatul se retrăgea în horă. Tangoul și foxtrotul se dansau clasic, dar trecerea de la muzica de tango, care este mai lentă, la foxtrot, cu un ritm mai alert, se făcea prin strigarea „Trage mălaiul!“ , sinonimă cu atenționarea „Făcut la moară!“ când roata morii se învărtea în gol, măbind viteza, deoarece se trecea de la un sac la altul. Aceleași reguli erau păstrate și la balurile organizate în parc sau la școala, în clasa de la vale, cu diferite ocazii, cum ar fi Revelionul. Tot de patrimoniul cultural țin și obiceiurile de nuntă, de botez, sau de înmormântare.“

Undeva, între discuții apare și preotul, plecat după obicei, prin sat cu botezul. Nu ține, oare, și această cutumă tot de specificul local?

Multe dintre cele aflate de la domnul Dobrescu îmi erau cunoscute, altele îmi erau complet străine. Povestea în sine a avut multe paranteze, care m-au surprins, cum ar fi momentul în care au găsit în pădure, aproape de Izvorul Ovesa un pilot american mort, omorât de nemți, căzut cu parașuta, care avea agățat de gât un patefon. Am redat aici, însă, câteva dintre amintirile unui om, care se constituie el-însuși într-un motiv de mândrie pentru vulcăneni.

„Nu timpul ți se potrivește ție, ci tu potrivește-te
timpului.”
(Proverb armean)

DIN CREAȚIA COPIILOR

Timpul...

Timpul...o fiară sălbatică și necunoscută ce are nesfârșita răbdare de a înghiți totul, un fel de motor al cunoașterii dar care se hrănește cu suflete, un mare profesor ce își omoară din păcate toți elevii, gardianul ce ne fură eternitatea.

Această veche balanță care fură, judecă și plătește fără a o ruga, este pur și simplu un necunoscut, este o iluzie deșartă, o enigmă în mințile și sufletele noastre.

Este un ocean, o mare de lacrimi, de suferințe, de zâmbete, de fericire, tristețe....dar noi?...noi suntem niște simple valuri.....valuri ce ajung la mal și se sparg ușor, ori se întorc dezamăgite în larg. ....

De multe ori ne întrebăm oare cum am putea da timpul înapoi, oare de cât timp este nevoie pentru a uita? Oare...oare?

Există întrebări nenumărate pe care mi le pun, în încercarea de a afla răspunsuri...dar în zadar...timpul nu-mi răspunde la nicio întrebare.....el doar trece, lăsând urme adânci, făcându-ne să trăim fără a ști de ce o facem, ca într-un final să murim, să ne arunce fără milă și îndurare în lumina întunecată a morții... Viața-i ca o țigară...la început este întreagă și așteaptă să fie încercată, devenind un viciu...cu timpul se scurtează, ca într-un final să ajungă la filtru și să lase în urmă numai scrum....

Noi....suntem ca niște frunze..da, recunosc...în mintea mea frunzele care cad, nu mor...la fel ca și stelele....dar da, asta-i doar în mintea mea....în viața reală....timpul trecut nu se mai întoarce...este ireversibil.

Acest rege al misterului și neputinței este cel mai dureros și trecător dintre toate, este singura monedă pe care o avem și pe care numai noi putem să hotărâm cum să o cheltuim, cu atenție, însă, ca nu cumva să-i lăsăm pe alții s-o cheltuie pentru noi.

N-ai avut impresia niciodată că timpul te lasă în urmă, că pleacă, că nu-i pasă de tine, că pur și simplu trece....transformându-ne din niște copii inocenți, zâmbitori în oameni mari, cu probleme, cu griji.....suntem cu toții actori în propria noastră piesă, cu spectatori mai mult sau mai puțini, ce lasă o amintire sau pur și simplu pleacă aplaudând....în toată această piesă....timpul-i doar decorul.....credem că nu contează, dar are de fapt cel mai mare impact asupra noastră și a vieții noastre.

După cum spune și vorba „toate lucrurile le putem recupera, mai puțin timpul”, ce ne îndeamnă să prețuim tot ce avem lângă noi, să ne bucurăm de fiecare clipă din viață, să iubim, să urâm, să plângem, să râdem, să trăim cu intensitate fiecare moment ca și cum ar fii ultimul, pentru că oricum....ar putea fii ultimul, nu putem ști ce ne rezervă ziua de mâine.

Simțim câteodată că suntem sufocați de situația în care ne aflăm, că am vrea să dăm timpul înapoi și să reparăm greșeala pe care am făcut-o....că am vrea să tragem aer în piept și să o luăm de la capăt. Timpul trece fără voia noastră și nu aparține nimănui, însă viața noastră ne aparține și putem face ca timpul să treacă frumos și mult mai greu.

Timpul lasă urme asupra fiecăruia dintre noi. Unii îi simțim trecerea mai mult, alții mai puțin, unii regretă timpul pierdut, pe când alții mulțumesc că li s-a oferit o nouă zi. NU contează, de fapt, cum suntem...toți știm un lucru: timpul trece iar noi nu putem face nimic în legătura cu asta.

Uneori...îmi imaginez că stau la taclale cu timpul...îl întreb una alta...îl întreb și de odihnă...îmi răspunde sec că nu are timp de așa ceva, că aleargă iute de colo-colo, că nu poate sta pe loc nici măcar pentru o clipă...pentru el...și asta e importantă!

Nu uitați să vă bucurați de orice nimic, de orice lucru mărunț și nesemnificativ la prima vedere, dar mai ales nu uitați să le spuneți celor de lângă voi cât de mult îi iubiți căci timpul este ireversibil și oricât de mult ți-ai dori și l-ai ruga nu-ți redă amintirile pierdute în zăpăceala și nesiguranța trecutului.

✍️ *Georgiana SARU*

Clasa a VIII-a

ȘCOALA CU CLASELE I-VIII „ION MAREȘ“ VULCANA-BĂI

*„Haideți să trăim în așa fel, încât atunci când vom
muri, și drăcarul să ne plângă!”
(Mark TWAIN)*

SĂ NU UITĂM SĂ LE SPUNEM LA MULȚI ANI!

LOCUITORII COMUNEI VULCANA-BĂI NĂSCUȚI ÎN LUNA OCTOMBRIE

1 octombrie

Ion C. NEAGA
Virginia I. MITRESCU
Floarea I. IOSIF
Amalia I. ARON
Micșunica N. MĂGUREANU
Niculae G. GRIGORE
Ahmed M. HUSSEIN
Elena G. ANTOFIE
Elena V. DOBRESCU
Florin I. POPESCU
Vasile V. MEDREGA
Ecaterina G. DUMITRU
Leon A. FĂȘIE
Andrei A. PLĂMĂDEALĂ
Mihai I. GRECU
Constantin-Bogdan G. BURLĂCIOIU
Mihaela-Cristina D. POPESCU
Adriana-Rebeca S. NECȘOIU
Irina-Alexandra I. ȘERBAN

2 octombrie

Ion G. LĂCĂTUȘ
Margareta C. ȘERBAN
Olimpia D. MILEA
Filareta M. SAVU
Bogdana I. NEUVILLE
Romeo-Iosif G. NEAGA
Corneliu I. GOGU
Constantin V. VASILE

Constantin-Roberto M.M. ARON
Cătălin-Dumitru A. DRĂGHICI
Roxana-Mihaela V. NEGULESCU

3 octombrie

Dumitru C. NEAGA
Elisabeta I. SFETCU
Georgeta G. FĂȘIE
Stelian V. BURCĂ
Mihai L. ZAMFIRESCU
Nicolae G. MILEA
Geaninna I. PIOARU
Silvia F. GHEORGHE
Camelia V. BĂLAȘA
Maria-Magdalena G. BĂLAȘA
Simona-Nicoleta A. TRONECI
Vasile-Emanuel I. ZEGHERU
Florin-Adrian G. LOPOTARU
Denisa-Gabriela A. DINIȘOR

4 octombrie

Filofteia G. BĂLAȘA
Cornel C. NEAGA
Floarea I. MIHAI
Cassandra S. BĂLAȘA
Ierotei N. GRECU
Petru G. VLASE
Valerică S. BOBLEACĂ
Nicoleta M. DRĂGHICI
Ionuț-Sebastian G. MILEA

Alexandra-Mihaela I. JOIȚA

5 octombrie

Constantin G. SARU
Elena BADEA
Anghel C. BĂRBULESCU
Vasilica I. SAVU
Spiridon G. PIOARU
Mihail D. GHEORGHE
Dănuț V. DOBRESCU
Ion G. ȘERBAN
Constantin O. PETRESCU
Antonia-Gabriela D. BÎRLOG

6 octombrie

Olimpia D. PINTILIE
Iulian V. ENESCU
Luminița C. GRECU
Cornel-Aurel C. BADEA
Ion I. STOICA
Rodica V. DOBRESCU
Marian M. MEDREGA
Cosmin-Nicolae I. BADEA
Mădălin-Florin I. BADEA
Miruna-Florentina O. PIOARU

7 octombrie

Maria I. DRAGOMIR
Gheorghe D. ȘERBAN
Nicolae I. UDROIU
Gheorghita I. DOBRA
Emilian T. DINU
Eugen-Gabriel L. MILEA
Vasilica N. NEDELUCU
Mirela I. STANA
Elena-Diana P. MILEA
Roxana-Elena V. NICOLĂESCU
Mioara-Andreea G. POPESCU
Vasile-Viorel V. BĂLAȘA
Iuliana C. SAVU
Mario-Adrian M. IONAȘ

8 octombrie

Floarea P. ENESCU
Emilian E. UȚA
Vasile Ș.I. LOPOTARU
Ion-Eugen I. ȘTEFAN
Mihaela M. FĂȘIE
Dragoș-Gheorghe M. GOGU
Ghieorghita G. ȚUȚUIANU
Robert-George C. NEMUȚ
Lucia-Florentina R.M. RASU

9 octombrie

Gheorghe I. MILEA
Ion S. NEMUȚ
Valentina G. SOARE

Eugenia G. NECȘOIU
Alexandru G. BOBLEACĂ
Anghel-Gheorghe A. STOIAN
Răzvan V. ȘETREANU
Ștefan-Robert Ș. TUDOR
Izabela-Ioana DOBRESCU
Vasile-Marius V. CIOCAN
Antonio-Eduard E. SAVU

10 octombrie

Ion D. ILIE
Mircea G. GHEORGHE
Anghel N. STOIAN
Sever I. SAVU
Stelian I. GOGU
Constantin-Florin I. ȘTEFAN
Longin D.D. PETRESCU
Dănuța-Georgiana D. ANTOFIE
Daniel M. MARIN
Ștefan-Alexandru E. SAVU

11 octombrie

Daniil G. BANU
Ion I. OPREA
Floarea C. DOBRESCU
Elena A. DOROBANȚU
Dumitru I. BULIGIOIU
Sorin I. NICA
Nicolae D. MANTA
Constanța D. STÎNGACIU
Constantin C. ȚÎRGHRS
Ion C. DOBRESCU
Marian G. MILEA
Marian-Emil S. FĂȘIE
Naomi-Ecaterina N. DUMITRESCU
Nicolae-Cătălin N. MILEA

12 octombrie

Valeria I. DRAGOMIR
Maria I. MILEA
Vioreta I. UDROIU
Cristian M. MILEA
Constantin T. POPESCU
Andra-Maria I. BRÎNZICĂ

13 octombrie

Nicolae I. OANCEA
Paraschiva I. STANCIU
Romulus V. BÎRLOG
Sever G. SMARANDA
Ion I. OACHEȘU
Corneliu C. SAVU

14 octombrie

Anastase N. SAVU
Moni C. GHEORGHE
Ion I. IANCU

Emilia I. OPROIU
Gheorghe G. TEODORESCU
Vasile Andrei M. MARIN

15 octombrie

Spiridon V. ȘERBAN
Lucia I. VASILE
Petre MIHĂLCESCU
Elena G. BĂLAȘA
Marilena D. POPESCU
Cristian S. FĂȘIE
Corina-Florentina C. CÎRSTIAN
Nicolae-Marius N. OANCEA

16 octombrie

Vasilica I. STÎNGACIU
Floarea I. POPESCU
Floarea V. NIȚESCU
George-Ciprian L. MILEA
Florian M. ȘERBAN

17 octombrie

Gheorghe I. GHEORGHE
Maria G. POPESCU
Maria V. MOREANU
Elena I. BÎRLOG
Ion-Marius G. DRĂGHICI
Elena-Alexandra V. GAFIȚOIU

18 octombrie

Vavila I. ZEGHERU
Romică N. SARU
Mihai-Marian G. OPREA
Ana-Maria G. IONESCU
Alexandru-Valentin V. CIOCAN

19 octombrie

Georgeta S. LĂCĂTUȘ
Vasilica S. MOREANU
Sorina-Mihaela I. STANCIU
Laurențiu G. MILEA
Serafim I. BUTCĂ
Rebeca M. UȚA
Eduardo-Adrian C.A. OLARIU
Daniela-Ana-Maria D. MOROE

20 octombrie

Elena N. POPA
Petra S. MICULESCU
Valeriu I. MARIN

21 octombrie

Anca N. BĂLAȘA
Ionela-Raluca T. DOBRESCU
Constantin-Cosmin C. ȚÎRGHEȘ

22 octombrie

Vasile I. VASILE
Maria I. DRĂGHICI
Genoveva I. TUDORESCU
Constanța-Maria I. ȘERBAN
Ioneta G. STOIAN
Elena I. ȘETREANU
Mihaela V. POPESCU
Veronica N. JOIȚA
Dumitru-Gabriel V. GRECU
Mihaela I. GRECU
Ionuț-Flavian A. FĂȘIE
Beatrice-Maria F. POPESCU

23 octombrie

Vergil N. ȘETREANU
Paulina I. GOGU
Dumitru G. IORDĂCHESCU
Clement A. PETRESCU
Dumitru-Alexandru D. ȘETREANU
Liviu-Romeo R. ZEGHERU
Dumitru-Iulian D. POPESCU

24 octombrie

Ilorenta V. OANCEA
Emil-Cristinel E. TRONECI
Marian V. ILIE
Andreea-Evelina M.V. ANTON
Gheorghe-Costin V. MEDREGA
Paul-Daniel G. MITRESCU
Gheorghe-Ionuț G. STANCIU

25 octombrie

Tudor T. ILIE
Gheorghe G. TUDOR
Dacian S. ION
Dumitru I. GRECU
Cornelia G. DRĂGHICI
Mihaela M. PISICĂ
Maria I. DOBRESCU
Marius-Adrian V. DRĂGHICI
Emanuela-Florentina TUDORACHE
Mihai-Răzvan M. NICOLĂESCU
Constantin-Sebastian F. VASILE
Eusebio-Antonio V. NEGULESCU

26 octombrie

Elena I. JOIȚA
Maria V. BĂRLOG
Niculina V. TOMESCU
Neonila A. ȘETREANU
Cocuța G. FĂȘIE
Gheorghita D. STAN
Gabriela C. ZEGHERU
Daniela I. MITRESCU
Gheorghe G. BERECHET
Dumitru D. PANAITA

Alina G. BADEA
Mădălina-Ștefania BUDULECI
Dariana-Irina C. VASILE

27 octombrie

Vasilica N. FĂȘIE
Ion N. MIHAI
Dumitru O. GHEORGHE
Elena M. BĂLAȘA
Alexandru-Octavian M. MICULESCU
Constantin L. GHEORGHE
Ana-Maria I. NECȘOIU
Melania E. ȘERBAN
Ilie-Carlos I. MARIN
Marius-Florin F. POPESCU

28 octombrie

Dumitru-Doru L.. PETRESCU

29 octombrie

Natalia G. OANCEA
Laurențiu-Iulian G. JOIȚA
Vasilica N. MILEA
Mircea M. GHEORGHE
Bianca-Andreea G.R. ZAHARIA

30 octombrie

Dumitru I. POPESCU
Elena M. PARASCHIVA
Violeta-Denisa N. MILEA
George-Eduard G. VASILE
Marian I. BRÎNZICĂ

31 octombrie

Alexandru I. ENE
Mișu N. GOGU
Verona I. MIHAI
Nicolae I. SPÂNU
Aurora-Maria C.S. RĂDULESCU
Stelian S. ILIE
Vasile I. MĂGUREANU
Valeria-Ștefania V. NEMUȚ
Ion V. FĂȘIE
Olguța-Mihaela V. UDROIU
Andrada-Mihaela M. SPÎNU

„Viața și cu mine suntem două linii paralele care ne
întâlnim în *moarte*.”
(Emil CIORĂN)

ACTE ȘI FAPTE DE STARE CIVILĂ, ÎN CURSUL LUNII AUGUST:

CĂSĂTORII:

- PINTILESCU Constantin-Alin și GRECU Ionela-Diana – 08.09.2012

DECESE:

- ✓ DOBRESCU Gheorghe – n. 25.12.1944 – d. 02.09.2012;

COLECTIVUL DE REDACȚIE:
Pompilia BĂJENARU – bibliotecar,
Maria MOREANU – consilier juridic,
Dionisie BURCĂ – secretar